

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/157/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201078
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Pavlikovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1017201078.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu JUDr. Jeanette Hajdinovej a JUDr. Michala Dzurdzíka PhD., v právnej veci žalobcu: D.. Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. cesta č. XXXX/X, J., zastúpeného: JUDr. Zuzana Baloghová, advokátka, AK so sídlom Madačova č. 7, Ružomberok, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-7/2017/OPK zo dňa 10.05.2017, ako aj Personálneho rozkazu Ministra vnútra SR č. 83 zo dňa 17.04.2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu zamietá.

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Rozhodnutie správneho orgánu

1. Žalovaný rozhodnutím č. KM-OLVS-7/2017/OPK zo dňa 10.05.2017 zamietol rozklad žalobcu proti personálnemu rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 83 zo dňa 17. 4. 2013, ktorým bol žalobca (naposledy služobne zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii referent s územnou a objektovou zodpovednosťou Obvodného oddelenia Policajného zboru Liptovská Osada odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ v Ružomberku, služobného úradu Krajského riaditeľstva PZ v Žiline) podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ a predmetné rozhodnutie potvrdil.

2. Žalovaný napadnuté rozhodnutie odôvodnil predovšetkým tým, že vlastné porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom zakladajúce skutkovú podstatu prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. bolo preskúmané na podklade poznania interného predpisu upravujúceho konanie a správanie, na ktoré bol odvolateľ inak povinný. V tomto smere je záväzný rozkaz ministra vnútra SR č. 6/1997 Úlohy na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ platný a účinný v kritickom čase, ktorý podľa časti I. písm. a) ukladá všetkým policajtom na zvýšenie úrovne morálneho stavu a služobnej disciplíny podľa bodu 1. riadne plniť všetky služobné a študijné povinnosti a v zmysle bodu 2. zdržať sa pri výkone služobnej činnosti konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ a ohroziť dôveru občanov v tento zbor. Porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom zakladajúce skutkovú podstatu prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona bolo preskúmané aj na podklade poznania ďalšieho interného predpisu upravujúceho konanie a správanie, na ktoré bol odvolateľ tiež povinný. V tomto smere je záväzné nariadenie ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ v znení neskorších predpisov platné a účinné v kritickom čase, v ktorom podľa či. 1 prílohy k uvedenému

kódexu príslušník PZ pri výkone služby i mimo služby koná v súlade s Ústavou SR, všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými aktmi riadenia MV SR, ako aj s Európskym kódexom policajnej etiky a rešpektuje ľudské práva a slobody a v zmysle čl. 5 policajť PZ nezneužíva svoju príslušnosť k PZ, svoje služobné zaradenie a prístup k informáciám na získanie osobných výhod alebo výhod pre iné právnické osoby a fyzické osoby. Kladie verejné záujmy nad vlastné a slúži verejnosti.

3. Pre výkon služby odvolateľa na úseku objasňovania priestupkov bol záväzný interný predpis - nariadenie prezidenta PZ č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v PZ v znení neskorších predpisov, kde podľa čl. 8a ods. 1 ak páchatel' priestupku zaplatí uloženú pokutu, policajť vypíše čitateľne podľa predtlaču diel „A“ pokutového bloku. Pri vypisovaní dielu „A“ pokutového bloku za spáchanie priestupku proti majetku spáchaného formou krádeže, policajť uvádza aj rodné číslo páchatel'a priestupku, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti páchatel'a priestupku, stručný popis spáchania priestupku a jeho následok, ďalej podľa čl. 8a ods. 2 pri uloženej blokovej pokute vo výške prevyšujúcej nominálnu hodnotu jedného pokutového bloku policajť postupuje podľa odseku I pri vypisovaní dielu „A“ len prvého pokutového bloku. Ďalej diel „A“ prvého pokutového bloku policajť k nominálnej hodnote uvedie celkovú výšku uloženej blokovej pokuty a k sériovému číslu prvého pokutového bloku dopíše sériové posledného pokutového bloku vzťahujúceho sa k blokovej pokute uloženej páchali priestupku. V zmysle čl. 8a ods. 3 uvedeného nariadenia diel „B“ pokutového bloku diely „B“ pokutových blokov vo výške zaplatenej finančnej čiastky odovzdá páchatel'ovi priestupku. Diel „B“ pokutového bloku alebo diely „B“ pokutových blokov musia byť opatrené odtlačkom okrúhlej pečiatky útvaru Policajného zboru bez štátneho znaku. S obsahom vyššie uvedených interných predpisov bol odvolateľ preukázateľne oboznámený.

4. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy u odvolateľa spočívalo v tom, že nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď zneužil služobné postavenie i vzniknutú situáciu a po prevzatí finančnej hotovosti 30 € ako pokuty za priestupok v cestnej premávke nevypísal diel A pokutového bloku, priestupcovi nevydal diely B pokutových blokov ako potvrdenie o zaplatení blokovej pokuty, uloženie a uhradenie predmetnej pokuty nevykázal v žiadnych administratívnych pomôckach a obdržanú hotovosť neodviedol do štátneho rozpočtu, ale si ju ponechal pre vlastnú potrebu. K základným povinnostiam policajta patrí podľa § 48 ods. 3 písm. g) zákona, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor. Požadované vlastnosti čestnosť, statočnosť, disciplína a pripravenosť vynaložiť svoje sily na ochranu práv a majetku občanov sú základnými predpokladmi k výkonu služby v PZ, ako aj ku konaniu a správaniu sa v čase mimo službu. Každý príslušník PZ, ktorý tieto vlastnosti nemá a prejavuje sa v rozpore s nimi, hrubo poškodzuje dôveryhodnosť PZ. Konanie, ktorého sa odvolateľ dopustil, je v ostrom rozpore s obsahom služobnej prísahy a nezodpovedá ani vyššie uvedenej základnej povinnosti policajta. Týmto sa zjavne nezdržal konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor. Práve naopak, vážnosť PZ a dôvera v tento zbor je uvedeným prístupom vždy narušená. Česť, statočnosť, disciplína, ochrana práv občanov, riadenie sa zákonmi ako pojmové znaky služobnej prísahy podľa § 17 ods. 1 zákona, nie sú v žiadnom prípade zlučiteľné s konaním odvolateľa, ktoré podľa vykonaného dokazovania zakladá skutkovú podstatu prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona. Zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti spočívalo v tom, že odvolateľ v čase služby vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu s cieľom zabezpečiť pre seba neoprávnený prospech. Pri vykonávaní služobnej činnosti odvolateľ nedbal na vlastnú česť, vážnosť a dôstojnosť a nedodrжал nariadenie ministra o etickom kódexe policajta. Na základe uvedených skutočností odvolateľ nesplnil úlohy a povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) a § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z.

5. Porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom ďalej vyplývalo z nesplnenia povinností vyplývajúcich z rozkazu ministra o morálnom stave a disciplíne (časti 1. písm. a), bod 1. a 2.), z nariadenia ministra o etickom kódexe policajta (či, 1 a 5 prílohy) a z nariadenia prezidenta PZ o priestupkoch (čl. 8a ods. 1, 2 a 3). Hrubosť spôsobu porušenia služobnej povinnosti je zvýraznená porušením základných povinností policajta uvedených v ustanovení § 48 ods. 3 písm. a), b), g) a h) zákona, pretože odvolateľ neplnil svedomitú úlohu, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, nevykonával službu riadne, v štátnej službe sa nezdržal konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor a nedodrжал služobnú disciplínu. Splnená bola aj ďalšia zákonná podmienka na prepustenie odvolateľa zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorá spočíva v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na svedomitom plnení služobných

povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti, na ochrane práv občanov a na upevňovaní ich dôvery v PZ, nakoľko požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Preto sa vyžaduje ich dodržiavanie a predpokladá sa, že každý príslušník PZ v rámci svojho postavenia ich bude príkladne a striktné rešpektovať tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha. Bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ak by v služobnom pomere zotrval policajta, ktorý konal tak, ako bolo vyššie uvedené a dopustil sa tak konania nezlučiteľného s postavením a úlohami príslušníka PZ. Na činnosť príslušníkov PZ sú kladené vyššie nároky, a to nielen počas priameho výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Každý príslušník PZ má za svoje konanie väčšiu zodpovednosť a pri svojom povolani a profesii má byť svojim správaním vzorom vo vzťahu k ostatným občanom. Preto postup nadriadených súvisiaci s prepustením odvolateľa zo služobného pomeru bol dôvodný a plne zodpovedal závažnosti jeho konania. Vykonávanie právomoci spôsobom odporujúcim zákonu s cieľom zabezpečiť pre seba neoprávnený prospech nemôže byť tolerované ponechaním takého policajta v služobnom pomere ani v prípade jedného preukázaného profesionálneho zlyhania.

6. Okolnosti a spôsob spáchania protiprávneho konania odvolateľa nevyklúčujú jeho opakovanie. Podľa zhodnotenia služobnej činnosti odvolateľ plnil základné povinnosti a služobné úlohy na požadovanej úrovni. Nakoľko si však neuzavrel poistenie na škody spôsobené zamestnávateľovi, hoci bol od 16.01.2013 držiteľom povolenia viesť služobné motorové vozidlá, nemohol ich viesť a teda nemohol samostatne vykonávať obchádzkovú, prípadne stálu službu a plniť tak zodpovedne všetky úlohy vyplývajúce z popisu služobnej činnosti, ako aj z funkcie, na ktorej bol zaradený. Odvolateľ neuhrádzal podľa dohody dlžné finančné prostriedky Sociálnemu fondu OZP pri OR PZ Ružomberok a ani splátky zamestnávateľovi MV SR za stratu finančnej hotovosti a pokutových blokov. Podľa vlastného vyjadrenia mal odvolateľ v čase predchádzajúceho odvolacieho konania podližnosti v celkovej výške cca 8.000 €. Ako vyplýva z prehľadu o jeho disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach bol 44 krát disciplinárne odmenený a disciplinárne opatrenie mu bolo uložené 6 krát. Svedomitie plnenie služobných povinností a dôsledné dodržiavanie služobnej disciplíny je však základnou povinnosťou každého príslušníka PZ, a preto ním nemožno ospravedlniť protiprávne konanie, ktorého sa odvolateľ dopustil.

II. žaloba a námietky

7. V žalobe žalobca uviedol, že vo veci prebiehalo tiež trestné konanie, skončené rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 2To/118/2013-320 zo dňa 12.02.2014, právoplatný dňa 12.04.2014, ktorým súd zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok spis. zn. 1T/79/2013 zo dňa 09.10.2013 a obžalovaného (žalobcu) oslobodil spod obžaloby prokurátora pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Do jeho subjektívnych práv bolo zasiahnuté predmetným rozhodnutím žalovaného a tomu predchádzajúcim rozhodnutím a postupom. Za najzávažnejšie pochybenie v postupe druhostupňového orgánu, predchádzajúcim vydaniu druhostupňového rozhodnutia, bolo možné podľa žalobcu považovať, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, ďalej mu vytykal nedostačujúce zistenie skutkového stavu na riadne posúdenie veci a skutočnosť, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spismi a nemá v nich oporu. Rozhodnutie odvolacieho orgánu považoval za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nemožno zistiť, čo samotný odvolací orgán považoval za „spoľahlivo zistený stav veci“ a na základe akých konkrétnych podkladov rozhodol tak, že rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný pri vydávaní touto žalobou napadnutého rozhodnutia nerešpektoval závery a právny názor správneho súdu, uvedené tak v rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/222/2013-44, ako aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 5Sžo/127/2015. Krajský súd vyslovil v tejto veci záver, že zistenie skutkového stavu je nepostačujúce na posúdenie veci, spisový materiál tiež nie je postačujúci na identifikáciu žalobcu a z úvahy žalovaného to tiež jednoznačne nevyplýva. Súd mal za to, že žalovaný nepreukázal žalobcovi, že svojím konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a za splnenia druhej podmienky, že by jeho ponechanie v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Súd ďalej vyslovil, že v ďalšom konaní žalovaný doplní dokazovanie v naznačenom smere, najmä odstráni vytykané rozpory a nejasnosti v skutkových zisťeniach, pričom je

viazaný právnym názorom krajského súdu. Odvolací súd sa plne stotožnil s právnym záverom a dôvodmi rozhodnutia, ako boli prezentované v odôvodnení rozsudku krajského súdu a zhodne vyslovil zaver, že správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem a ich rozhodnutia nie je možné považovať za skutkovo podložené a súladné so zákonom. Aj odvolací súd skonštatoval, že pochybenia žalovaného viedli k nedostatočne zistenému skutkovému stavu. Na základe týchto záverov súdu prvostupňového aj odvolacieho mal potom žalovaný postupovať tak, aby zistil skutkový stav v rozsahu postačujúcom na rozhodnutie, mal odstrániť rozpory a nejasnosti v skutkových zisteniach. Podľa názoru žalobcu žalovaný takto nepostupoval, následkom čoho je ním vydané rozhodnutie nezákonné.

8. Žalovaný žiadne dôkazy svedčiace v prospech žalobcu do úvahy nebral, jednostranne vyhodnotil zabezpečené dôkazy v neprospech žalovaného a nijako sa nevysporiadal so vzniknutými rozpormi (napr. svedok nstržm. Stankoven, prítomný na mieste, skutok, ako sa mal podľa žalovaného stať, nepotvrdil, uviedol, že si nevšimol, že by veliteľ hliadky, t.j. žalobca, na uvedenom mieste v čase od 21.00 hod. do 24.00 hod. ukladal nejakému vodičovi blokovú pokutu, ak by to tak bolo, všimol by si to, na vodiča z Maďarskej republiky si nepamätá), ale najmä nijako sa žalovaný nevysporiadal s oslobodzujúcim rozsudkom vydaným súdom v trestnom konaní (Krajský súd v Žiline spis. zn. 2To/118/2013), kde súd na základe viac-menej totožných dôkazov, po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Skutkové zistenia, ako tieto uvádzal žalovaný, boli preto nedostatočnými, rozpornými s obsahom spisov a žalobca ich považoval za účelové, s cieľom zachovať stav jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ, a to aj pokiaľ ide o skutkové zistenia viažúce sa k zvlášť hrubému porušeniu služobnej povinnosti a súčasného splnenia podmienky, že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby - odôvodnenie rozhodnutia žalovaného v tejto časti považoval vyslovene za zavádzajúce, účelové a nemajúce oporu v zistenom skutkovom stave. Žalobca sa vyjadril k veci opätovne písomne dňa 24.02.2017, k tomuto jeho vyjadreniu (ako ani k predchádzajúcim vyjadreniam a stanoviskám) však žalovaný vo svojom rozhodnutí nezaujal žiadne stanovisko, hoci sa s námietkami a tvrdeniami žalobcu ako odvolateľa v záujme riadneho a odôvodneného rozhodnutia vysporiadať mal.

9. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že predmetom doplneného dokazovania bola predovšetkým identifikácia (stotožnenie) odvolateľa s osobou, ktorá v kritickom mieste a čase prevzala od agenta peňažnú hotovosť za uloženie pokuty, je potrebné podotknúť, že dostatočná identifikácia v tomto smere zo strany žalovaného vykonaná nebola, a tiež nedostatočné skutkové zistenia, na ktoré poukazyval tak Krajský súd v Bratislave v konaní spis. zn. 6S/222/2013, ako aj odvolací súd, naďalej trvajú a zakladajú nesprávnosť a nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Najvyšší súd SR už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí dospel k záveru, že z výpovede agenta, doslovne preloženého rozhovoru medzi odvolateľom (t.j. žalobcom - pozn.), ale aj z ostatných dôkazov v spisovom materiáli však nie je možné vierohodným spôsobom identifikovať odvolateľa, predmet pokuty a ďalšie okolnosti skutku. Tiež treba podotknúť, že konfrontácia by bola možná za podmienky uvedenej v § 125 ods. 3 Trestného poriadku, pokiaľ by agent súhlasil s odhalením svojej totožnosti - žalobca nemá vedomosť o tom, že by žalovaný akékoľvek zisťovanie od agenta ohľadom prípadného odhalenia jeho totožnosti v tomto smere realizoval. Tzv. iné dôkazy, o ktoré opieral žalovaný svoje skutkové zistenia, sú jednoznačne dôkazmi nedostatočnými a účelovo interpretovanými, pričom žalovaný nepreukázal žalobcovi, že svojím konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom, za splnenia druhej podmienky, že by jeho ponechanie v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Ďalšie tzv. podkladové materiály, o ktoré žalovaný opiera svoje tzv. skutkové zistenia, a to zápisnice o výsluchu účastníka konania (nadriadeného, F.j) vo veci prepustenia zo služobného pomeru nie sú takými listinami, ktoré by objektívne mohli prispieť k riadnemu zisteniu skutkového stavu a za riadne dôkazy ich ani žalobca nepovažoval. Tieto osoby len potvrdzovali svoje predchádzajúce výpovede, a nakoľko neboli priamymi svedkami, nemohli sa vyjadríť k skutkovému stavu, mohli len potvrdiť, že na fotografiách či zázname ide o osobu žalobcu, tiež nie je preukázané, že by všetci traja poznali osobu agenta (príslušníka cudzieho štátu) a mohli potvrdiť jeho totožnosť, ale skutok tak, ako sa mal podľa žalovaného stať, potvrdiť nemôžu, ako ani to, či išlo o rozhovor v inkriminovanom čase na mieste, kde malo dôjsť k spáchaniu skutku. Ich výpovede preto žalobca považoval za účelové. Napokon, tieto osoby mali byť vypočuté ako svedkovia, po zodpovedajúcom poučení, a nie ako „účastníci konania“, ktorými nie sú a čo zakladá nepoužiteľnosť tohto tzv. dôkazu pre ďalšie konanie. Nejde len o formálny nedostatok, ako sa to snaží interpretovať žalovaný, nakoľko svedecká výpoveď ako dôkazný prostriedok nemôže byť stotožňovaná s vyjadrením

sa vo forme iného úkonu, a teda ide o dôkaz nezákonný, o ktorý žalovaný nemôže opierať svoje rozhodnutie.

10. Žalovaný mal podľa rozsudku Krajského súdu Bratislava odstrániť zistené rozpory a nejasnosti, k čomu však z jeho strany nedošlo, a preto tak napadnuté rozhodnutie trpí rovnakými vadami, ako predchádzajúce rozhodnutie, ktoré bolo súdom zrušené. Správne síce žalovaný konštatuje: „Niekoľko nepriamych dôkazov alebo priame dôkazy s nepriamymi musia tvoriť vzájomne sa podporujúcu sústavu, ktorej jednotlivé prvky - dôkazy musia vo svojom súhrne viesť logicky k jedinému záveru a musia vylučovať možnosť akéhokoľvek iného záveru“, avšak pri vydávaní napadnutého rozhodnutia sa žalovanými týmito zásadami absolútne neriadil, nakoľko ním uvedené tzv. dôkazy nevedú k jedinému záveru a možnosť iného záveru, napr. takého, k akému dospel súd v rámci trestného konania, nie je nielenže vylúčená, ale je viac než pravdepodobná. Žalovaný však účelovo dospel k jedinému záveru, ignorujúc všetky ostatné okolnosti, fakty a závery súdov, a to s jediným účelom, potvrdiť prepustenie žalobcu z Policajného zboru, hoci objektívne na toto prepustenie dôkazy a dôvod nie je. To len potvrdzuje presvedčenie žalobcu o tom, že vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru išlo o „riešenie“ jeho osoby vzhľadom na to, že kritizoval nadriadeného, spôsob riadenia a vzťah k podriadeným. Pokiaľ žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukazoval na zápisnice z trestného konania, bolo by namieste, aby sa zaoberal aj oslobodzujúcim rozsudkom v tejto veci vydaným odvolacím súdom. K tomuto rozsudku však žalovaný nezaujal žiadne stanovisko resp. v podstate ignoroval fakt, že došlo k oslobodeniu žalobcu v trestnom konaní. Skutkové zistenia žalovaného tak opätovne nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní a sú len účelovou interpretáciou žalovaného. Žalovaný nepodložil svoje rozhodnutie žiadnym takým dôkazom, ktorý by bol jasný, zrozumiteľný a nespochybniteľný a ktorý by preukazoval konanie žalobcu tak, ako to tvrdí žalovaný. Voľný preklad rozhovoru (dokonca ani nie preklad úradný) nie je nespochybniteľným dôkazom, ako sa nesprávne domnieva žalovaný, a presvedčenie žalovaného o nespochybniteľnosti a hodnovernosti agenta, príslušníka cudzieho štátu, sa neopiera o žiaden objektívny dôkaz - napokon, už aj krajský súd v predchádzajúcom rozhodnutí poukazoval na to, že bankovky mali byť evidované resp. mali byť účastníci rozhovoru konfrontovaní, preto možno mať dôvodné pochybnosti o hodnovernosti agenta a jeho konania v tejto veci, o to viac, že samotné bankovky, ktoré mal mať agent pri sebe a ich existencia sú sporné, nakoľko neboli nikde evidované ani označené, od agenta mali byť prevzaté až dňa 13.03.2013, t.j. 3 týždne po tom, čo sa mal incident stať.

11. Je zarážajúce, že by agent, vo vopred plánovanej policajnej akcii, ktorá mala byť zameraná na „dokumentovanie protiprávneho konania odvolateľa“, ako to uvádzal žalovaný v napadnutom rozhodnutí, nedisponoval označenými bankovkami, tieto neboli bezprostredne po tom, čo malo dôjsť k spáchaniu skutku, zaistené u žalobcu, u žalobcu neboli ani neskôr nájdené a celý postup vyvoláva pochybnosti tak o dôveryhodnosti agenta, ako aj zákonnosti postupu osôb, ktoré mali túto akciu riadiť. Aj v trestnom konaní krajský súd zistil, že jediným priamym dôkazom je výpoveď agenta, a že chyba jednoznačne zrozumiteľný zvukový záznam, pričom súd dospel k záveru, že z nevysvetliteľných dôvodov nebol obžalovaný po údajnom obdržaní sumy XX €. z označených bankoviek zadržaný. Podľa žalobcu jediným vysvetliteľným dôvodom, prečo k tomu zo strany osôb vykonávajúcich vopred plánovanú akciu, nedošlo, je ten, že bankovky nemal, lebo ich neprevzal, preto ich u neho ani nemohli nájsť, a takýto postup bol teda nemožný, a preto muselo prísť k „náhradnému“ riešeniu žalobcu, nakoľko bol záujem na jeho skončení v služobnom pomere príslušníka PZ. Je absurdné, že by vôbec mohlo dôjsť k spáchaniu skutku tak, ako to žalobcovi kladie za vinu žalovaný - dôvod, pre ktorý by žalobca, pokiaľ by mal XX,- € od agenta, zrazu vyberal od neho menšiu sumu a nejaké bankovky mu dokonca vracal, a túto nižšiu sumu si ponechal, sa nedá rozumne a logicky vysvetliť. Tiež bolo možné, aby sa zaistili iné dôkazy svedčiace o manipulácii žalobcu s bankovkami (napr. daktyloskopické odtlačky), ani tieto však zabezpečené neboli, čo len potvrdzuje názor žalobcu uvedený vyššie v tomto odseku.

12. Rovnako podľa žalobcu konfrontácia by bola možná za podmienky, že by agent s odhalením svojej totožnosti súhlasil, žalovaný mohol tento dôkazný prostriedok realizovať, čo však neurobil, a teda neodstránil pochybnosti a nedostatočné zistenie skutkového stavu tak, ako mu to v predchádzajúcom rozhodnutí uložil súd. Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení zakotvuje základné zásady správneho konania. V ich rámci je povinnosťou správneho orgánu spoľahlivo zistiť skutočný stav veci (§ 3 ods. 4, § 32 ods. 1) a po náležitom vyhodnotení vykonaného dokazovania (§ 34 ods. 5), v súlade so zákonom a spoľahlivo zisteným stavom veci rozhodnúť (§ 46). Správny orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti, dôležité

pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia). Pokiaľ správny orgán tieto zásady nedodrжал, došlo k vade konania spočívajúcej v nedostatočnom zistení skutkového stavu pre posúdenie veci a tiež k nesprávnemu právnemu posúdeniu. Správny poriadok zakotvuje zásadu materiálnej rovnosti, podľa ktorej správne orgány dbajú na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Jej dôsledné uplatňovanie v právnej praxi má napomáhať prehĺbovaniu právnej istoty adresátov rozhodnutí tým, že prikazuje správnym orgánom rešpektovať kontinuitu ich rozhodovania tak, aby v konečnom dôsledku neboli hmotnoprávne diskriminovaní účastníci konania. Zistenie porušenia tejto procesnej zásady v rozhodovaní správneho orgánu môže signalizovať existenciu nezákonnosti rozhodovania vo veci samej. Čl. 36 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky vyjadrujú základné právo na spravodlivý proces v rámci výkonu verejnej správy. Žalobca má procesné právo na riadne dokazovanie, k jeho porušeniu došlo jednostranným postupom rozhodujúceho orgánu, či už pokiaľ ide o uplatňovanie jeho právomoci v rámci ním vedeného dokazovania, ako aj pokiaľ ide o spôsob vedenia dokazovania. Ničím neodôvodnená jednostrannosť v postupe orgánu pri dokazovaní vzbudzuje preto oprávnené pochybnosti o tom, že splnenie podmienok na prepustenie zo služobného pomeru mohlo byť spoľahlivo a bez ďalšieho preukázané, preto možno konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru.

13. Záverom žalobca dodal, že skutkové zistenia a závery žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu nemajú oporu v obsahu spisu, čo má za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, a preto je daný dôvod na zrušenie tak napadnutého rozhodnutia žalovaného súdom, ako aj dôvod pre zrušenie rozhodnutia prvostupňového orgánu, ktoré vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzalo, nakoľko aj prvostupňové rozhodnutie vykazuje rovnaké vady skutkových zistení a právneho posúdenia veci, ako rozhodnutie odvolacie. Napadnuté rozhodnutie považoval taktiež za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, ako aj nedostatok dôvodov. Rozhodnutie správneho orgánu sa podľa aktuálnej judikatúry (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 2Sžo 81/2007) považuje za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť vtedy, ak jeho obsah je nezrozumiteľný po jazykovej, ale aj logickej stránke. Závažnými nedostatkami trpí aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o náležitosti odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, toto plní podľa aktuálnej judikatúry niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. V prípade, že tak správny orgán v dostatočnom rozsahu neurobí, vystavuje sa riziku vzniku nepreskúmateľnosti svojho rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Žalovaný pri vydávaní napadnutého rozhodnutia nebral do úvahy prvostupňovým orgánom zistené a preukázané skutočnosti, tieto náležite nevyhodnotil, vyvodil nesprávne právne závery a rozhodol na základe svojvoľe, porušujúc zásadu materiálnej pravdy. Touto žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj postup, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, považoval za nezákonné, nakoľko podkladom na jeho vydanie nebolo riadne zistenie skutkového stavu a následné právne posúdenie. Keďže rozhodnutie prvostupňového orgánu vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru trpí rovnakými vadami a nedostatkami, ako druhostupňové rozhodnutie, mal žalobca za to, že vzhľadom na okolnosti je opodstatnené aj zrušenie prvostupňového rozhodnutia. O to viac, že súdy v rámci výkonu správneho súdnictva už raz rozhodnutie žalovaného zrušili, vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie a žalovaný nerešpektoval pri vydávaní napadnutého rozhodnutia právny názor súdov vyslovený v tejto veci.

III. argumenty žalovaného

14. Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním v ktorom uviedol, že žalobca bol naposledy služobne zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii referent územná a objektová zodpovednosť OO PZ Liptovská Osada, OPP OR PZ Ružomberok KR PZ v Žiline. Zo služobného pomeru príslušníka PZ bol prepustený personálnym rozkazom ministra vnútra č. 83/2013 zo dňa 17.4.2013 na základe návrhu na prepustenie predloženého nadriadeným. Konanie ktoré zakladalo dôvod prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ spočívalo vtom, že v čase od 20.00 hod, dňa 22.02.2013 do 06.00 hod. dňa 23.02.2013 vykonával riadne plánovanú hliadkovú službu ako veliteľ hliadky spoločne s členom hliadky - vodičom SCV zn. Kia ev. č. RK-236 AV nstržm. V. Q.. Podľa inštruktáže č. p. : ORP-RK-OPP4-2-091/2013 zo dňa 21.02.2013 v čase od 21.00 hod. do 23.00 hod.

hliadka vykonávala dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky v obci Liptovská Osada a na pokyn operačného dôstojníka z OR PZ Ružomberok vykonávali pri odstavnej ploche pred čerpacou stanicou Petrolka v smere na Donovaly odklon vozidiel nákladnej automobilovej dopravy nad 10 metrov dĺžky, pričom v čase medzi 21:34 hod. a 21:36 hod., keď vodič a člen hliadky sedel v odstavenom SCV, žalobca zastavil nákladné motorové vozidlo zn. Avia s maďarským TEČ: LRJ-947 s vodičom A, H., byt. Maďarská republika, ktorému uviedol po anglicky „pokuta je XX,- €“, pričom mu ukázal na bezpečnostný pás, ktorým nebol vodič pripútaný a spýtal sa ho, či má peniaze. Vodič, ktorý už predtým vystúpil z vozidla, odpovedal, že nejaké má, prešiel k svetlometom vozidla aby lepšie videl do peňaženky, z ktorej vybral 3 ks 20 eurových bankoviek a tieto podal žalobcovi, ktorý následne podišiel k nemu, prstami mu pootvoril peňaženku a prelistoval bankovky v nej, dve prevzaté 20 eurové bankovky mu do nej vrátil späť a vybral si z nej jednu 10 euróvú bankovku, čím u žalobcu zostalo 30 €. Následne žalobca dal vodičovi rukou pokyn, že môže odísť, čo tento urobil. Žalobca nevypísal diely A pokutových blokov, vodičovi neodovzdal diely B pokutových blokov v hodnote prevzatej hotovosti a pokutu nezapísal v hliadkovej knižke, ani nevykázal v žiadnych iných služobných pomôckach. Prevzaté peniaze si ponechal pre vlastnú potrebu. Toto konanie, uvedené v odôvodnení rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, ktoré zakladalo dôvod prepustenia, teda zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby bolo príslušným nadriadeným vyhodnotené a v konečnom dôsledku preukázané dôkazmi obsiahnutými v priloženom spisovom materiáli.

15. Tento skutkový stav bol zistený na základe šetrenia nadriadeného, ktorý ako dôkazy podľa § 238 zákona č. 73/1998 Z. z. využil hlásenie SKIS MV SR ÚIS OIS Stred ČVS: SKIS- 36/OISS-V-2013 zo dňa 01.03.2013; zápisnicu o výsluchu žalobcu nadriadeným ako účastníka konania; zápisnicu o výsluchu osoby na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci nstržm. V.; fotokópiu zo zápisnice o výsluchu agenta A. H. s doslovným písomným prepisom jeho rozhovoru so žalobcom voľne preloženým z anglického jazyka; inštruktáž do výkonu hliadkovej služby č. p.: ORPZ-RK-OPP4-2-091/2013 zo dňa 21.02.2013; záznam zo služby hliadky PZ č. p.: ORPZ-RK-OPP4-3-145/2013 s lístkom o kontrole osoby; fotokópiu evidencie pokutových blokov pridelených žalobcovi; popis i zhodnotenie jeho služobnej činnosti nadriadeným, fotokópiu záznamu o jeho disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach; fotokópiu jeho hliadkovej knihy; záznamy z vykonaných pohovorov so žalobcom zo dní 11.12.2012 a 10.01.2013 s ukazovateľmi jeho hodnotenia a jeho vlastnoručne spísaným zoznamom podľžností; dohodu o náhrade škody č.p.: ORPZ-RK-ŠK-14- 006/2012 zo dňa 01.10.2012; rozhodnutie o náhrade škody č.p.: ORPZ-RK-ŠK-14-010/2012 zo dňa 05.12.2012; prezenčné listiny a záznamy o oboznámení žalobcu s internými predpismi; fotokópie interných predpisov; zverenie hodnôt žalobcovi č. p.: ORPZ-RK-OPP4-10-011/2011 zo dňa 04.04.2011; stanovisko ZO OZP č. 922-1 Ružomberok zo dňa 02.04.2013; záznam o oboznámení žalobcu s návrhom a dôkazmi zo dňa 02.04.2013 s jeho vyjadrením; súvisiace písomnosti, úradné záznamy a záznamy.

16. O začatí konania o prepustení zo služobného pomeru nadriadený upovedomil žalobcu listom dňa 02.03.2013 a vyzval ho k vyjadreniu, ktoré však žalobca nepredložil. Nadriadený vykonal vlastné šetrenie, v rámci ktorého bol presne a úplne zistený skutočný stav veci. Žalobca ako účastník konania pred nadriadeným do zápisnice poprel, že by sa dopustil uvedeného skutku s tým, že taký skutok sa nestal. Nstržm. V. Q. do zápisnice o výsluchu osoby na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci uviedol, že v kritickom čase vykonávali službu spoločne so žalobcom v obci Liptovská Osada pri odstavnej ploche pred čerpacou stanicou Petrolka. Nevšimol si, že by veliteľ hliadky (žalobca) na uvedenom mieste v čase od 21.00 hod. do 24.00 hod. ukladal nejakému vodičovi blokovú pokutu. Ak by tomu tak bolo, všimol by si to, nakoľko by si žalobca prišiel do služobného vozidla vypísať pokutové bloky a urobiť o tom zápis do hliadkovej knihy. Nákladné vozidlo zn. Avia s TEČ LRJ-947 ani vodiča z Maďarskej republiky, ktorého by zastavil veliteľ hliadky si nepamätal, nakoľko v tú noc mali zastavených viacerých cudzincov na rôznych motorových vozidlách. Asi o 00.30 hod., avšak už pri potravinách U Matušáka menovaný zastavil tri poľské ťahače idúce od Banskej Bystrice, vodičov ktorých pokutovali každého na sumu XX,- € za priestupky v cestnej premávke. Agent A. H., bytom Maďarská republika do zápisnice o výsluchu vykonaného prokurátorkou prostredníctvom technického zariadenia určeného na prenos zvuku a obrazu v budove OR PZ Ružomberok za prítomnosti žalobcu i jeho splnomocneného obhajcu v inej miestnosti vypovedal, že jeho úlohou bolo jazdiť nákladným motorovým vozidlom zn. Avia maďarského evidenčného čísla po určitej trase nepripútaný bezpečnostným pásom, kde sa predpokladalo, že ho zastaví tam stojaci policajt. Mal pokyn správať sa ako obyčajný občan Maďarskej republiky a po zastavení plniť pokyny príslušníka PZ. Keď jazdil s nákladným motorovým

vozidlom z Liptovského Mikuláša smerom na Donovaly dňa 22.02.2013 asi o 21:30 hod., zastavil ho policajt v rovnošate tmavej farby stojaci asi 5 metrov pred zaparkovaným policajným autom, v ktorom ešte niekto sedel, prikázal mu s vozidlom zísť na bok, prišiel k dverám vodiča a keď tento otvoril dvere, vyžiadal si od neho doklady. Keď vodič vystúpil z vozidla ukazoval mu policajt trhnutím na bezpečnostný pás a po anglicky mu povedal, že to bude pokuta XX,- € a či má u seba nejaké peniaze. Vodič odpovedal áno a vtedy mu policajt povedal nech mu teda dá XX,- €. Vodič odišiel k predným svetlám nákladného vozidla, aby lepšie videl, nakoľko bola tma vybral z peňaženky 3 ks dvadsaťeurových bankoviek a odovzdal ich policajtovi. Vtedy policajt prišiel k nemu bližšie, prstom mu pootvoril peňaženku pozrel sa do nej a prstom v nej prelistoval ostatné jeho peniaze. Následne na to mu z tých troch prevzatých bankoviek dve vrátil do peňaženky a z peňaženky mu vybral jednu desaťeurovú. Policajt si teda ponechal XX,- €, položil vodičovi ešte nejakú otázku a rukami vo vzduchu ukazoval ako by chcel niečo napísať. Vodič mu po anglicky odpovedal, že nerozumie. Vtedy mu policajt vrátil všetky jeho doklady a ukázal mu, že môže odísť, čo vodič aj urobil. Policajt mu nevydal žiadne pokutové bloky ani iné potvrdenie o prevzatí uvedených XX,-€. K popisu policajta vodič uviedol, že bol bielej pleti, strednej postavy, vek okolo 40 rokov, mal výrazné veľké oči.

17. S uvedenou výpoveďou agenta korešponduje taktiež voľný preklad doslovného písomného prepisu jeho rozhovoru s policajtom v čase a na mieste predmetnej kontroly z anglického jazyka. Rozhovor bol zaznamenaný dňa 22.02.2013 od 21.34 hod. do 21.36 hod. v obci Liptovská Osada na ceste č. E77 na parkovisku 50 metrov pred benzínovým čerpadlom v smere na Donovaly na základe príkazu sudkyne Okresného súdu v Žiline sp. zn. OS ŽA-V-49- 1/2013 zo dňa 15.02.2013. Podľa úradného záznamu riaditeľa OO PZ Liptovská Osada č. p.: ORPZ-RK-VO-205- 019/2013 zo dňa 20.03.2013 bol tento dňa 22.02.2013 asi o 16.00 hod. telefonicky vyrozumený pracovníkmi odboru inšpekčnej služby Banská Bystrica, že vo večerných hodinách budú v Liptovskej Osade vykonávať úkony súvisiace s ich trestným konaním zamerané na výkon služby nočnej hliadky príslušníkov OO PZ Liptovská Osada. Podľa záznamu riaditeľa OO PZ Liptovská Osada č.p.:ORPZ-RK-VO-205-028/2013 zo dňa 21.03.2013 tento vykonal previerku na základných útvaroch a organizačných zložkách OR PZ v Ružomberku a zistil, že jedinou hliadkou, ktorá v kritickom čase vykonávala priamy výkon služby na teritóriu služobného obvodu OO PZ Liptovská Osada bola hliadka v zložení kpt. Ing. Q. C. (žalobca) a nstržm. V. Q.. Po dôslednom vyhodnotení uvedených dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech žalobcu, nadriadený dospel k záveru, že s poukazom na čl. 1 ods. 1 písm. d) N MV SR č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka PZ zo služobného pomeru, žalobca porušil služobnú prísahu i služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nakoľko konal úmyselne pre získanie neoprávnenej výhody na vlastný prospech. Naplnil tým znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Nadriadený preto pristúpil k spracovaniu návrhu na jeho prepustenie a vopred ho prerokoval s príslušným odborovým orgánom, ktorý s návrhom nesúhlasil, považujúc ho za predčasný a s poukazom na zásadu trestného konania prezumpciu nevinu odporučil využiť u žalobcu inštitút dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby. Tento inštitút však vyžaduje, aby bol policajt dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu alebo zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy alebo povinnosti. V danom prípade však nešlo o dôvodné podozrenie, ale dokázané zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti s tým, že ďalšie ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov služby. Preto nadriadený navrhol jeho prepustenie zo služobného pomeru, ktoré minister vnútra SR akceptoval a realizoval.

18. Nesúhlasné stanovisko príslušného odborového orgánu nebolo pre nadriadeného záväzné. Žalobca bol s návrhom a dôkazmi riadne oboznámený dňa 02.04.2013 a zároveň poučený o možnosti predložiť svoje písomné pripomienky, námietky, návrhy a dôkazy. Po oboznámení vlastnoručne napísal a podpísal, že s návrhom nesúhlasí. Nepredložil žiadne námietky v stanovenej primeranej lehote a návrh bol predložený služobným postupom ministrovi vnútra SR na realizáciu. Minister vnútra SR predložený návrh realizoval svojím personálnym rozkazom č. 83/2013 zo dňa 17.4.2013. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy videl v tom, že žalobca nebol čestný a disciplinovaný príslušník PZ, keď zneužil služobné postavenie i vzniknutú situáciu a po prevzatí finančnej hotovosti XX,- € ako pokuty za priestupok v cestnej premávke nevyplácal diel A pokutového bloku, priestupcovi nevydal diely B pokutových blokov ako potvrdenie o zaplatení blokovej pokuty, uloženie a uhradenie predmetnej pokuty nevykázal v žiadnych administratívnych pomôckach a obdržanú hotovosť neodviedol do štátneho rozpočtu ale si ju ponechal pre vlastnú potrebu. Zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti videl ďalej v tom, že žalobca

nevykonával riadne štátnu službu, keď počas nej svedomitě neplnil úlohy uložené mu zákonom (§ 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 171/1993 Z. z.) nariadeným nadriadeného (čl. 1 a 5 prílohy KN MV SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ; čl. 8a ods. 1, 2, 3 N P Z č. 7/2002), rozkazom nadriadeného (čl. I. písm. a) bod 1, 2 rozkazu MV SR č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ), čím zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a), b), f), g) a h) zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov, nakoľko sa počas štátnej služby nezdržal konania, ktoré viedlo k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami a ktoré mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor a nedodržiaval služobnú disciplínu.

19. Zároveň bola splnená podmienka, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by preto bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na svedomitom plnení služobných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti, na ochrane práv občanov a na upevňovaní ich dôvery v Policajný zbor, nakoľko požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Preto sa vyžaduje ich dodržiavanie a predpokladá sa, že každý príslušník PZ v rámci svojho postavenia ich bude príkladne a striktné rešpektovať tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha. Žalobca sa uvedeného konania dopustil dňa 22.02.2013, kedy vznikol dôvod jeho prepustenia. Ako prvý z nadriadených sa o tomto konaní dozvedel riaditeľ OR PZ v Ružomberku dňa 01.03.2013 na základe hlásenia SKIS MV SR. Návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru vrátane dôkazného materiálu bol doručený dňa 05.04.2013 ministrom vnútra SR, ktorý bol v tom čase podľa čl. 2 písm. o) bod 2 N MV SR č. 174/2010 o personálnej pôsobnosti jediný oprávnený rozhodnúť o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Predmetný personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 83 zo dňa 17.04.2013 bol žalobcovi doručený dňa 18.04.2013 o 15.20 hod. Lehoty na prepustenie, uvedené v § 192 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. boli dodržané.

20. Žalobou napadnuté rozhodnutie je plne v súlade s ustanovením § 241 zákona č. 73/1998 Z. z., keďže o. i. toto rozhodnutie je v súlade s právnymi predpismi, vychádza zo skutočného stavu vecí; výroková časť obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté (192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.); v odôvodnení rozhodnutia je uvedené, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Žalovaný doplnil dokazovanie, keď v naznačenom smere uvedených súdnych rozhodnutí spisový materiál doplnil o zápisnice o výsluchu účastníka konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru mjr. F. F. L. zo dňa 28.03.2017 č.p.: OR4PZ-RK-VO-141-02-021/2017, pplk. Mgr. O. Q. zo dňa 28.03.2017 č.p.: OR4PZ-RK-VO-141-02-022/2017, mjr. Ing. F. F. č. p.: OR4PZ-RK-VO-141-02-023/2017, ktorí v rámci ich výsluchov po predložení videozáznamu ku kontaktu agenta s Ing. P. C. zo dňa 22.02.2013 a fotografií vyhotovených z tohto videozáznamu s istotou konštatovali, že touto osobou je Ing. Q. C.. Tiež zápisnicu o výsluchu mjr. Mgr. F. L. zo dňa 21.03.2017 č. p.: ORPZ-RK-VO-141-02-016/2017 k veci v ktorej o. i. uviedol, že po skončení akcie v čase pred 22.00 hod. bol telefonicky informovaný inšpekčnou službou, že akcia prebehla úspešne a policajt C. zobral peniaze že vodič, nevydal blok za spáchaný priestupok a že celý priebeh akcie bol zdokumentovaný.

21. Žalovaný ďalej zabezpečil zápisnicu Okresného súdu Ružomberok spis. zn. 0Tp/11/2013 zo dňa 02.03.2017, zápisnicu o výsluch svedka mjr. Mgr. F. E. zo dňa 03.06.2013 č. ČVS-SKIS-36/OISS-V-2013, zápisnicu o hlavnom pojednávaní Okresného súdu Ružomberok spis. zn. 1T/79/2013 zo dňa 11.09.2013 a 09.10.2013, video záznam ku kontaktu agenta s Ing. Q. C. zo dňa 22.02.2013, fotografie s vydražením žalobcu vyhotovené z tohto videozáznamu. S uvedenými písomnosťami bol žalobca riadne oboznámený dňa 23.03.2017. Vyhlásil, že nenavrhuje doplnenie dokazovania. Ak svedok Q. uviedol, že si nevšimol, že by žalobca na uvedenom mieste v čase od 21.00 hod. do 24.00 hod. ukladal nejakému vodičovi blokovú pokutu neznámená a ani len nenaznačuje dôkaz o tom, že sa protiprávneho konania nedopustil. Nebolo možné prijať ani námietku o tom, že žalovaný sa nevysporiadal s oslobodzujúcim rozsudkom vydaným v trestnom konaní (KS v Žiline č. k. 2To/I 18/2013-320 zo dňa 12.02.2014), kde nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, keďže ani tento rozsudok neznámená, že ak sa žalobca nedopustil trestného činu, že sa nedopustil protiprávneho konania, ktoré bolo v konečnom dôsledku v personálnom konaní riadne zdokumentované a priloženým spisovým materiálom aj dostatočne preukázané. Nie je rozhodujúce, či žalobca svojím konaním naplnil aj znaky skutkovej podstaty trestného činu, rozhodujúce je, že svojím konaním porušil služobnú prísahu a

služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

22. Nebol daný žiadny dôvod, aby sa žalovaný opätovne vyjadroval k tvrdeniu žalobcu zo dňa 24.02.20127, keďže hodnotenie vykonaných dôkazov je vecou správnej úvahy príslušného nadriadeného. Správne uváženie pri ustálení skutkového stavu veci spočíva v hodnotení dôkazov, pričom správny orgán má právo, ale i povinnosť prikloniť sa k jednému z viacerých tvrdení a iné odmietnuť, to všetko za použitia zásad logického myslenia a v týchto intenciách bol daný prípad v konečnom dôsledku realizovaný, K upozorneniu žalobcu na to, že označené osoby mali byť vypočuté ako svedkovia a nie ako účastníci konania žalovaný uviedol, že použitie nesprávnych tlačív na ich výsluch nespôsobuje nezákonnosť tohto dôkazu. Formálny nedostatok týchto úkonov nevylučuje informačnú hodnotu týchto dôkazov, keďže predmet dokazovania (protiprávne konanie žalobcu) sa pri vykonaní úkonov nezmenil a menovaní boli pred ich vykonaním s dotknutými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z. z. primerane poučení v rozsahu zodpovedajúcom osobám, ktoré môžu prispieť k objasneniu skutočného stavu vecí. Dôkazy získané v trestnom konaní môžu podliehať a aj podliehajú ich hodnoteniu v personálnom konaní. Naproti tomu rozsudok vydaný v trestnom konaní, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby (tak ako to už bolo uvedené) neznamena, že ak sa žalobca nedopustil trestného činu, že sa nedopustil protiprávneho konania, ktoré mu podľa nášho názoru aj bolo dostatočne preukázané. Ďalej voľný preklad rozhovoru agenta so žalobcom nie je jediným dôkazom o tom, že sa žalobca dopustil protiprávneho konania, keďže o tomto svedčí aj zápisnica o výsluchu agenta o ktorého pravdivosti výpovedi nie je žiadnych pochyb, ako aj obsah skôr uvedených zápisníc o výsluchoch mjr. Mgr. F. L. zo dňa 28.03.2017, pplk. Mgr. O. Q. zo dňa 28.03.2017, mjr. Ing. F. F. zo dňa 28.03.2017, ktorí v rámci ich výsluchu po predložení videozáznamu ku kontaktu agenta s Ing. P. C. zo dňa 22.02.2013 a fotografií vyhotovených z tohto videozáznamu s istotou konštatovali, že touto osobou je Ing. Q. C. a zabezpečenej zápisnice Okresného súdu Ružomberok spis. zn. 0TP/11/2013 zo dňa 02.03.2017, zápisnice o výsluchu svedka mjr. F. F. E. zo dňa 03.06.2013, zápisnicu o hlavnom pojednávaní Okresného súdu Ružomberok spis. zn. 1T/79/2013 zo dňa 11.09.2013 a 09.10.2013.

23. V súlade s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave, ktorý pripúšťa vo vzťahu ku konfrontácii aj vykonanie iného presvedčivého dôkazu, že odvolateľ je tou osobou, ktorej sa protiprávne konanie týkalo, bolo zabezpečenie obrazového záznamu s podporou ďalších uvedených dôkazov progresívnym prvkom smerujúcim k náležite zistenému skutočnému stavu veci. Vykonanie konfrontácie pri primeranom aplikovaní princípov trestného práva je v prípade agenta obmedzené ustanovením § 125 ods. 3 Trestného poriadku. Dokazovanie skutkového stavu veci pomocou označených bankoviek odovzdaných žalobcovi agentom nebolo ani v rámci doplneného dokazovania zabezpečené, keďže zo stanoviska riaditeľa OR PZ v Ružomberku č. p. ORPZ-RK-OPP-141-019/2017 zo dňa 24.03.2017 vyplýva predpoklad neexistencie týchto bankoviek. Ak hypoteticky v dokumentácii priebehu daného skutku došlo v trestnom konaní k nesprávnemu postupu orgánov činných v trestnom konaní, nie je v možnostiach tento postup napraviť v konaní o prepustení žalobcu zo služobného postupu. Rovnako poukázal na ustanovenie § 247a zákona podľa ktorého na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia. Podľa žalovaného kôr uvedené priame dôkazy (výpoveď agenta a prepis zvukového záznamu jeho rozhovoru so žalobcom) v súlade s nepriamymi dôkazmi zabezpečenými v pôvodnom konaní a následne aj v rámci nového (odvolacieho) konania dostatočne podporili úsudok odvolacieho orgánu v tom, že žalobca sa protiprávneho konania, zakladajúceho dôvod prepustenia skutočne dopustil. Existencia nepriamych dôkazov neznamena, že by boli nespoľahlivejšie alebo nekvalitnejšie, ako dôkazy priame a nemožno konštatovať, že by sa nedalo spoľahlivo dokázať protiprávne konanie aj s ich podporou. Pri použití nepriamych dôkazov v danom prípade v kombinácii s priamymi dôkazmi sa dbalo na logiku úsudku, boli preverené všetky varianty vzťahov medzi dokazovanou skutočnosťou a skutočnosťami dokázanými nepriamymi dôkazmi. Tieto dôkazy tvoria vzájomne sa podporujúcu sústavu, ktorej jednotlivé prvky vo svojom súhrne viedli k záveru, že sa žalobca protiprávneho konania skutočne dopustil.

24. Záverom žalovaný dodal, že nadriadený žalobcu v súlade so zákonom č. 73/1998 Z. z. zadovážil dôkazy. Tieto dôkazy vyhodnotil podľa vlastnej úvahy v zmysle ustanovenia § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (za súčasného zohľadnenia okolností podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.). V dôsledku toho dospel k záveru, že žalobca svojím protiprávnym konaním uvedeným v dôvodoch napadnutého rozhodnutia porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a že jeho ponechanie v služobnom pomere by

bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Nadriadený si v predmetnej veci zadovážil dôkazy, ktoré vyhodnotil v súlade so zákonom č. 73/1998 Z. z. Jednotlivé dôkazy boli v konaní hodnotené podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, teda presne tak, ako to má na mysli ustanovenie § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. Následne minister vnútra Slovenskej republiky v medziach zákona č. 73/1998 Z. z., v rámci povolenej správnej úvahy, v ktorej je nezastupiteľný, potom, ako mu bol doručený spisový materiál týkajúci sa predmetnej veci, posúdil zabezpečené dôkazy, ako aj intenzitu porušenia služobnej prísahy žalobcom a v súlade so zákonom rozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ. Nadriadený žalobcu pred vydaním napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 233 zákona č. 73/1998 Z. z. vykonal dôsledné prešetrenie veci. Všetky dôkazy, ktoré zhromaždil a vyhodnotil v súlade so zákonom č. 73/1998 Z. z., považoval pre vydanie napadnutého rozhodnutia za postačujúce a spáchanie protiprávneho konania žalobcovi týmito dôkazmi riadne preukázal. Následne po zrušení druhostupňového rozhodnutia súdom boli v intenciách uvedených rozsudkov odstránené vytýkané rozpory a nejasnosti v skutkových zisteniach doplnením dokazovania v súdom naznačenom smere na základe čoho bolo dostatočne zistené a preukázané, že žalobca sa protiprávneho konania dopustil tak, ako to bolo uvedené v žalobou napadnutých rozhodnutiach. Žalobcom predložené námietky žiadnym spôsobom nemenia nič na tej skutočnosti, že svojím konaním porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a preto jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

IV. Verejné vyhlásenie rozsudku

25. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné tak, ako boli nimi opísané v ich písomných podaniach. Žalovaný v administratívnom konaní vydal v úvode odôvodnenia rozsudku opísané rozhodnutie, pričom jeho odôvodnenie bolo obdobné ako vyjadrenie k žalobe. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 491 ods. 1 SSP v spojení s § 9 ods. 1 SSP a § 246 ods. 1, rozhodol vo veci rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 15.05.2019, postupujúc podľa § 107 ods. 2 a § 137 ods. 4 SSP.

V. Relevantné právne predpisy

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

27. Žalobca bol prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, v znení neskorších predpisov.

28. Podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

29. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

30. Podľa § 48 ods. 3 písm. a) až i) zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný: a) plniť svedomito úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bolo s nimi riadne oboznámený, b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby, a hroziacu škodu, d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak urobiť, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu ohrozeniu, e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom, f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného, g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, h) dodržiavať služobnú disciplínu, i) vykonávať štátnu službu nestranne.

31. Podľa § 233 zákona č. 73/1998 Z. z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

32. Podľa § 328 zákona č. 73/1998 Z. z. ako dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

VI. Posúdenie veci správnym súdom

33. V zmysle Personálneho rozkazu č. 83 zo dňa 17.04.2013 žalobca bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. na tom skutkovom základe, že „menovaný v čase od 20.00 hod. dňa 22.02.2013 do 06.00 hod. dňa 23.02.2013 vykonával riadne plánovanú hliadkovú službu ako veliteľ hliadky spoločne s členom hliadky - vodičom SCV zn. Kia ev. č. RK-236 AV nstržm. Vladimírom Stankovenom, Podľa inštruktáže č. p. : ORP-RK-OPP4-2-09172013 zo dňa 21.02.2013 v čase od 21.00 hod. do 23.00 hod. hliadka vykonávala dohľad na bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky v obci Liptovská Osada a na pokyn operačného dôstojníka z OR PZ Ružomberok vykonávali pri odstavenej ploche pred čerpacou stanicou Petrolka v smere na Donovaly odklon vozidiel nákladnej automobilovej dopravy nad 10 metrov dĺžky, pričom v čase medzi 21:34 hod, a 21:36 hod., keď vodič a člen hliadky sedel v odstavenom SCV, menovaný zastavil nákladné motorové vozidlo zn. Avia s maďarským TEČ: LRJ-947 s vodičom A. H., byt. Maďarská republika, ktorému uviedol po anglicky „pokuta je XX,-€“, pričom mu ukázal na bezpečnostný pás, ktorým nebol vodič pripútaný a spýtal sa ho, či má peniaze. Vodič, ktorý už predtým vystúpil z vozidla, odpovedal, že nejaké má, prešiel k svetlometom vozidla aby lepšie videl do peňaženky, z ktorej vybral 3 ks 20 eurových bankoviek a tieto podal menovanému, ktorý následne podišiel k nemu, prstami mu pootvoril peňaženku a prelistoval bankovky v nej, dve prevzaté 20 eurové bankovky mu do nej vrátil späť a vybral si z nej jednu 10 eurovú bankovku, čím u menovaného ostalo 30,- €. Následne menovaný dal vodičovi rukou pokyn, že môže odísť, tento aj urobil. Menovaný nevyplnil diely A pokutových blokov, vodičovi neodovzdal diely B pokutových blokov v hodnote prevzatej hotovosti a pokutu nezapísal v hliadkovej knižke ani nevykázal v žiadnych iných služobných pomôckach. Prevzaté peniaze si ponechal pre vlastnú potrebu.“ Voči predmetnému rozhodnutiu podal žalobca rozklad. Rozhodnutím ministra vnútra Č.p.: SLV-PS-PK-67/2013 zo dňa 25.07.2013 bol rozklad žalobcu zamietnutý a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdené. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 6S/222/2013-44 zo dňa 24.04.2015 rozhodnutie žalovaného Č.p.: SLV-PS-PK-67/2013 zo dňa 25.07.2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. NS SR rozsudkom spis. zn. 5Sžo/127/2015 zo dňa 25.10.2016 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/222/2013-44 zo dňa 24.04.2015. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 2To/118/2013-320

zo dňa 12.02.2014 bol žalobca podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok spis. zn. 2Pv 37/13 zo dňa 19.06.2013 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

34. V prvom rade správny súd považuje za dôležité zdôrazniť, že porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti samo o sebe nevyžaduje, aby sa policajt dopustil trestného činu. Otázka trestno-právnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho rozhodnutia. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemožno podmieňovať spáchaním trestného činu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok spis. zn. 2Sžo/156/2008 z 22.04.2009, spis. zn. 2Sžo/189/2010 z 18.05.2011), z ktorej vyplýva, že „V konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie neviny. Účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ nie je otázka jeho viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='73/1998%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>“. Uvedenú judikatúru je potrebné chápať v tom zmysle, že správne orgány rozhodujúce v personálnom konaní o prepustení príslušníka PZ zo štátnej služby neskúmajú trestnoprávnu zodpovednosť a ani otázku viny alebo neviny, ale skúmajú naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty inštitútu prepustenia podľa § 192 zákona č. 73/1998 Z. z. Porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou, resp. priestupkovou zodpovednosťou príslušníka PZ. Skutočnosť, že personálne konanie je nezávislé (oddelené) od konania o priestupku alebo o trestnom čine znamená, že správny orgán nemusí počkať na závery trestného konania, a to ani vtedy, ak je skutok podmieňujúci obe konania totožný. Tieto úvahy však neznamenajú, že správny orgán konajúci v personálnom konaní nie je povinný vykonať dokazovanie, ktoré objektívne preukazuje skutok, ktorý je predmetom personálneho konania a že nie je potrebné náležite zistiť skutkový stav.

35. Pre konštatovanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-7/2017/OPK zo dňa 10.05.2017 v spojení s Personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 83 zo dňa 17.04.2013 považoval správny súd za určujúce, že nezistil takú namietanú vadu v zmysle ust. § 191 ods. 1 SSP, na základe ktorej by bolo možné konštatovať nezákonnosť napadnutých rozhodnutí. Žalovaný správny orgán vydal napadnuté rozhodnutie so správnym právnym posúdením, odvolávajúc sa taktiež na skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a aplikovaní právnych predpisov, na ktoré sa odvolával. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí, úsudok žalovaného o tom, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania, zakladajúceho dôvod na prepustenie zo služobného pomeru vyplýval jednak z priamych dôkazov (výpoveď agenta a prepis zvukového záznamu jeho rozhovoru so žalobcom, videozáznam), ako aj zo série nepriamych dôkazov s tým, že hodnotenie ich vierohodnosti a pravdivosti dôkazov predstavovalo vlastnú syntetickú časť hodnotenia žalovaného. Išlo o analýzy poznatkov o prameni dôkazov, o závažnosti skutočností vyplývajúcich z dôkazov, o ich súvislosti a nadväznosti na iné skutočnosti a dôkazy, kedy správny orgán získal obraz o skutočnosti, ktorá bola predmetom dokazovania. Zásada voľného hodnotenia dôkazov je tvorená na vnútornom presvedčení príslušného orgánu činného v trestnom konaní a súdu, ktoré však nie je prejavom jeho ľubovôle alebo slobody, ale utvára sa prísne logicky na základe zákonov a iných právnych predpisov, pričom sa opiera o právne vedomosti, o všestranné, hlboké a logické zhodnotenie dôkazov a ich vzájomných súvislostí, s prihliadnutím ku všetkým okolnostiam prípadu.

36. Z dôkazného materiálu, ktorý je založený v administratívnom spise vyplýva, že jedinou hladkou, ktorá v kritickom čase operovala na teritóriu služobného obvodu OO PZ Liptovská Osada bola hliadka v zložení žalobca a nstržm. Vladimír Q. (záznam riaditeľa OO PZ Liptovská Osada č.p.. ORPZ-RK-VO-205-019/2013 zo dňa 21.03.2013). Agent W. O. z Maďarskej republiky vypovedal, že jeho úlohou bolo jazdiť nákladným motorovým vozidlom zn, Avia maďarského evidenčného čísla po určitej trase nepripútaný bezpečnostným pásom, kde sa predpokladalo, že ho zastaví tam stojaci policajt. Mal pokyn správať sa ako obyčajný občan Maďarskej republiky a po zastavení plniť pokyny príslušníka PZ. Keď jazdil s nákladným motorovým vozidlom z Liptovského Mikuláša smerom na Donovaly dňa 22.02.2013 asi o 21,30 hod., zastavil ho policajt v rovnošate tmavej farby stojaci asi 5 metrov pred zaparkovaným policajným autom, v ktorom ešte niekto sedel, prikázal mu s vozidlom zísť na bok, prišiel k dverám

vodiča a keď tento otvoril dvere, vyžiadal si od neho doklady. Keď vodič vystúpil z vozidla ukazoval mu policajt trhnutím na bezpečnostný pás a po anglicky mu povedal, že to bude pokuta XX,- € a či má u seba nejaké peniaze. Vodič odpovedal áno a vtedy mu policajt povedal nech mu teda dá XX,- €. Vodič odišiel k predným svetlám nákladného vozidla, aby lepšie videl, nakoľko bola tma vybral z peňaženky 3 ks dvadsaťeurových bankoviek a odovzdal ich policajtovi. Vtedy policajt prišiel k nemu bližšie, prstom mu pootvoril peňaženku pozrel sa do nej a prstom v nej prelistoval ostatné jeho peniaze. Následne na to mu z tých troch prevzatých bankoviek dve vrátil do peňaženky a z peňaženky mu vybral jednu desaťeurovú. Policajt si teda ponechal XX,- €, položil vodičovi ešte nejakú otázku a rukami vo vzduchu ukazoval ako by chcel niečo napísať. Vodič mu po anglicky odpovedal, že nerozumie. Vtedy mu policajt vrátil všetky jeho doklady a ukázal mu, že môže odísť, čo vodič aj urobil. Policajt mu nevydal žiadne pokutové bloky ani iné potvrdenie o prevzatí uvedených 30,-€. S touto výpoveďou agenta korešpondoval aj voľný preklad doslovného písomného prepisu jeho rozhovoru so žalobcom v čase a na mieste kontroly. Výsluchy mjr. F. F. L., mjr. D. F. F. a pplk. Mgr. O. Q. zo dňa 28.03.2017 po predložení fotografií a videozáznamu s istotou potvrdili, že na fotografiách a videozázname išlo o osobu žalobcu. Ich výpovede sú zdokumentované aj v zápisnici Okresného súdu Ružomberok spis. zn. 0Tp/11/2013 zo dňa 02.03.2017, zápisnice z hlavného pojednávania Okresného súdu Ružomberok spis. zn. 1T/79/2013 zo dňa 11.09.2013 a 09.10.2013. nstržm. V. Q., ktorý v kritickom čase vykonával službu spoločne so žalobcom v obci Liptovská Osada vypovedal, že si nevšimol, že by veliteľ hliadky (žalobca) na uvedenom mieste v čase od 21:00 hod do 24:00 hod ukladal nejakému vodičovi blokovú pokutu. Ak by sa tak stalo, všimol by si to, nakoľko by si žalobca prišiel do služobného vozidla vypísať pokutové bloky a urobiť o tom zápis do hliadkovej knihy. Zvukový záznam a jeho prepis zaznamenaný na základne príkazu sudkyne Okresného súdu Žilina spis. zn. OS ŽA-V-49-1/2013 zo dňa 15.02.2013 založený v administratívnom spise jednoznačne preukazuje, že policajt uložil agentovi pokutu vo výške XX. €. Napriek uvedenému nevydal diel A pokutového bloku, vodičovi nevydal diely B pokutových blokov t.j. potvrdenie o zaplatení blokovej pokuty s tým, že uloženie pokuty nebolo administratívne vykázané.

37. Prepustiť príslušníka PZ zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='73/1998%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> je možné len v tom prípade, že mu bolo preukázané protiprávne konanie, ktoré je porušením služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, a ktoré je nezlučiteľné s jeho zotrvaním v služobnom pomere. Fakt, že v trestnom konaní vedenom na KS v Žiline pod spis. zn. 2To/118/2013 nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný, v nijakom ohľade nenaznačuje automatický záver o neporušení jeho služobných povinností. V trestnom konaní je záver o vine prijatý na základe celkom odlišných zásad zisťovania skutkového stavu a potrebnej miery pravdepodobnosti (zisťovanie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, in dubio pro reo, beyond reasonable doubt, atď.), ktoré je potrebné striktné odlíšiť od miery pravdepodobnosti potrebnej pre rozhodovanie v preskúmanom správnom konaní. Posudzovanie miery pravdepodobnosti preukazovanej skutočnosti je zásadne odlišné v administratívnom ako trestnom procese, kde o vine žalobcu by nesmela byť takmer vôbec žiadna pochybnosť (objektívna pravdepodobnosť hraničiaca s istotou). Hoc aj otázka trestnoprávnej zodpovednosti žalobcu bola právoplatne rozhodnutá, bez ohľadu na absenciu kompetencie správneho súdu rozhodovať o vine a treste obžalovaného naďalej vystávala nezodpovedaná otázka, prečo by mal označený agent uvádzať nepravdivú výpoveď o dejovom priebehu, ktorý mal svoj počiatok priebeh a zakončenie (a ktorý bol vo vysokej miere dôkazne podporený videozáznamom a zvukovým záznamom). Ako aj nezodpovedaná úvaha o tom - či vôbec niekto iný okrem žalobcu mohol byť jeho priamym účastníkom.

38. Podstatným právnym argumentom uvedeným v zrušujúcom rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/222/2013-44 zo dňa 24.04.2015 bolo, že po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu vyvodil záver „o nejednoznačnosti preukázania prítomnosti žalobcu na konaní, ktoré sa mu kládlo za vinu. Z administratívneho spisu súd nemohol identifikovať žalobcu zo žiadneho záznamu tam uvedeného, keďže takáto identifikácia v spise absentovala. V spise neboli založené ani obrazovo-zvukové záznamy a napriek tvrdeniu agenta, že žalobca mal byť tou osobou, nebola vykonaná ani konfrontácia resp. iný presvedčivý dôkaz, že žalobca je tou osobou, ktorej by sa dané konanie týkalo.“ Žalovaný v ďalšom procesnom postupe odstránil tento nedostatok a doplnil dokazovanie v naznačenom smere, kedy výpoveďami mjr. F. Milana L., pplk. F. O. Q., mjr. Mgr. F. F. bol žalobca na videozázname identifikovaný. Zároveň zabezpečil do administratívneho spisu zápisnice o výsluchu svedkov, videozáznam o kontakte agenta so žalobcom, fotografie s vyobrazením žalobcu z predmetného videozáznamu, zvukový záznam. Z uvedeného dôvodu súd nemohol akceptovať námietku žalobcu, že

žalovaný neodstránil rozpory a nejasnosti, nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne posúdil a teda že rozhodnutie trpí rovnakými vadami ako to predchádzajúce, ktoré bolo správnym súdom zrušené. Správny súd prijal záver, že získaný dôkazný materiál obsiahnutý v administratívnom spise dostatočne podporil záver žalovaného o protiprávnosti konania žalobcu, ktorý svojím konaním porušil služobnú prisahu zvlášť hrubým spôsobom a teda jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Nebolo možné preto konštatovať, že by žalovaný nevykonal dôsledné prešetrenie veci. Správny súd sa najmä nestotožnil s námietkou žalobcu, že žalovaný správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav veci na jeho riadne posúdenie. Vychádzajúc z vyššie uvedených hľadísk žalovaný ako príslušný správny orgán postupoval pri vydaní napadnutého rozhodnutia v súlade s príslušnými procesnoprávnymi normami, pričom pri svojom rozhodovaní nevybočil z rámcov správnej úvahy tak, ako je vymedzená vyššie. Súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že neexistuje žiaden z namietaných zákonných dôvodov na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

39.O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, že žalovanému ako vo veci úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli (resp. tieto nie sú preukázané) a žalovaný si ich náhradu ani neuplatnil, a pretože ide o orgán štátnej správy, ktorému možno náhradu trov konania priznať iba vtedy, ak to možno spravodlivo požadovať.

40.Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).